

Мечки сж дадени на фиг. 17, споредъ която схема ще ги откриемъ много лесно и върху небето.

Като се насочимъ отъ срѣдата на съзвездиято Голѣма Мечка къмъ полярната звезда и преминемъ на другата страна отъ последната, на приблизително еднакво разстояние, се намира съзвездиято Касиопея (Cassiopea), което има форма на разтеглено W. Това съзвездие се намира въ млѣчния пжтъ и се състои отъ 5 почти еднакво свѣтли звезди. Къмъ него принадлежатъ и нѣколко едва забележими съ просто око звездички, но на звездната карта тѣ не сж изобразени. Когато застанемъ така, че да виждаме W-то право, дветѣ най-дѣсни звезди сж α и β Cassiopea, които най-често се наблюдаватъ.

Като продължимъ по-нататкъ линията по която намерихме Касиопея, ще достигнемъ последователно до съзвездията на **Андромеда** и **Рибитѣ**, които съ помощта на звездната карта лесно ще разпознаемъ. Най-свѣтлата звезда на Андромеда носи името Алферацъ (Alpheratz). Съседно съ Андромеда, източно отъ нея, е добре очертания четирижгълникъ на Пегаса, съ най-свѣтла звезда Маркабъ. Една отъ звездитѣ на четирижгълника, най-западната, принадлежи на съзвездиято Андромеда. Тя е звездата Алферацъ.

На другата страна на Андромеда, (западно отъ това съзвездие), се намира съзвездиято Персей, съдържащо една, много интересна звезда — Алголъ — която периодично промѣня блѣсъка на свѣтлината си.

Има една редица не много свѣтли звезди, разхвърляни между съзвездията на Малката и Голѣма Мечки, които образуватъ продълговатата и начупена фигура на съзвездиято Драконъ. За мореходната астрономия неговитѣ звезди не представляватъ интересъ, понеже сж много слаби.